

sofórt, csak az életéből készült szituációs komédiát, néha-néha keserű jelenetekkel vegyítve.

A százhuszonhat oldalas harapás során Balázs Imre József látszólag sokat rágódik egy-egy témán, és a *Fogak nyoma* némileg elvárja az olvasótól, hogy ő is mindenevő és türelmes legyen. Utóbbira azért lehet fokozottan szükség, mert a kötet jobban bánik az eldönthetetlenséggel és a hiánnyal, mint ahogy pótolni igyekszik azt. Ezt viszont olyan könnyedén teszi formai és nyelvi bravúrokkal, hogy a néha bensőséges témaválasztás ellenére nemigen törhet bele senkinek a foga. Ez akár erényként is szóba jöhet annak, aki megpróbál apró morzsákat is magához venni abból a felemásan szintetizált hagyományból, amibe talán a szerzőnek sem tört bele a foga, habár utólag nagy falatnak mutatkozik.

Boldog Zoltán

